

Usytuowanie obiektów budowlanych przy drogach normują przepisy art. 43 ust. 1 i 2 ustawy z 1985 r. o drogach publicznych. Jest niewątpliwe, że także przepisy art. 43 ust. 1, ustawy z 1985 r. o drogach publicznych określające odległości obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni, powinny być przez zarządcę drogi uwzględniane w postępowaniu o uzgodnienie lokalizacji obiektu budowlanego na obszarze przyległym do pasa drogowego.

Z uwagi na brzmienie przepisu, który określa minimalne odległości obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni, uznanie zarządcy nie dotyczy tej minimalnej odległości. W tym zakresie przepis art. 43 ust. 1 ustawy z 1985 r. o drogach publicznych ma charakter związany. Natomiast rozstrzygnięcie, czy odległość minimalna jest wystarczająca, czy też należy określić odległość lokalizowanego obiektu od krawędzi jezdni większą od minimalnej, pozostaje w sferze uznania zarządcy drogi. Wybór rozstrzygnięcia, jak wynika z poprzedzających rozważań, powinien być uwarunkowany kryteriami należącymi do sfery ochrony dróg oraz okolicznościami konkretnej sprawy. Określenie przez zarządcę drogi odległości z powołaniem się na zapobieganie pogorszeniu bezpieczeństwa ruchu (art. 4 pkt 21 ustawy z 1985 r. o drogach publicznych oraz art. 19 ust. 1 ustawy z 1985 r. o drogach publicznych), co do zasady oznacza kierowanie się ustawowymi kryteriami uznania administracyjnego. Wybór ten, w odniesieniu do objętej wnioskiem inwestycji, nie ma charakteru abstrakcyjnego, czy też biurokratycznego.

Wyrok NSA z dnia 29 października 2020 r., sygn. akt: II OSK 1376/18